

Arrest

nr. 164 128 van 15 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juli 2013 tot afgifte van de beslissing van weigering verlenging tijdelijk verblijf en van de beslissing van 4 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden op 17 juli 2013 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. COPPENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 januari 2004 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van toenmalig artikel 9, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 28 september 2004 verklaarde de gemachtigde verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, § 3 van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 29 september 2004 werd verzoeker naar Istanbul verwijderd.

Op 24 mei 2012 kwam verzoeker opnieuw het Rijk binnen met een visum en met een arbeidskaart B, geldig tot 1 maart 2013. Hij werd gemachtigd tot tijdelijk verblijf en werd opnieuw ingeschreven, als niet-EU-werker met arbeidskaart.

Op 4 juli 2012 ontving verzoeker een A-kaart, geldig tot 1 april 2014.

Op 22 maart 2013 deelde het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie aan verzoeker mee dat de aanvraag van de werkgever Y.T. BVBA tot het bekomen van een arbeidskaart B voor verzoeker werd afgewezen. Tegen deze weigering diende Y.T. BVBA beroep in bij het Vlaamse Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

Op 5 juli 2013 besliste de gemachtigde tot de weigering van de verlenging van verzoekers machtiging tot tijdelijk verblijf.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“B., R. (...)

*Weigering verlenging tijdelijk verblijf (met bevel om het grondgebied te verlaten)
Het tijdelijk verblijf van betrokkene, verstreken sinds 01.04.2013 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.*

Redenen:

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur.

Overwegende dat betrokkene deze machtiging heeft gekregen op voorlegging van een arbeidskaart B geldig tot 01.03.2013 als internationaal chauffeur voor rekening van Y.T. (...).

Overwegende dat een nieuwe geldige arbeidskaart B als voorwaarde werd gesteld voor een verlenging van zijn verblijf.

Overwegende dat betrokkene een A-kaart geldig tot 01/04/2013 heeft gekregen.

Overwegende dat betrokkene geen nieuwe geldige arbeidskaart B voorlegt.

Overwegende dat het verblijf van betrokkene is gekoppeld aan de duur van de tewerkstelling van betrokkene.

Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.”

Op 4 juli 2013 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is thans de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie Sven Van Parijs, attaché^{(1) (2)} wordt aan de genaamde B., R. . (...) die de Turkse nationaliteit heeft, het bevel gegeven om ten laatste binnen de dertig dagen het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied (en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië,

Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(3), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁽⁴⁾.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

- 2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

REDEN VAN DE BESLISSING :

De geldigheid van de A-kaart van betrokkene is verstreken sedert 01.04.2013 en kan niet verder verlengd worden.

- In uitvoering van artikel 74/14, §1, derde lid, van de wet van 15 december 1980, wordt de in het eerste lid voorziene termijn met dagen verlengd.

- In uitvoering van artikel 74/14, §2, van de wet van 15 december 1980, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om:

O Zich aan te melden als de burgemeester of zijn gemachtigde of de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt

en / of;

O een financiële waarborg, die de kosten van het verblijf en de verwijdering dekt, in bewaring te geven bij

de Deposito- en Consignatiekas, en/of;

O een kopij van identiteitsdocumenten overhandigen;"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoeker dat verzoeker na de betekening van de bestreden beslissing en tijdens de procedure voor de Raad is teruggedaan naar Turkije, nu zijn beroepsprocedure tegen de weigering van zijn arbeidsvergunning niet succesvol was.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

De raadsman van verzoeker stelt ter zitting uitdrukkelijk dat verzoeker thans geen belang meer heeft bij het onderhavige beroep.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES